

Borsodi L. László

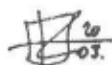
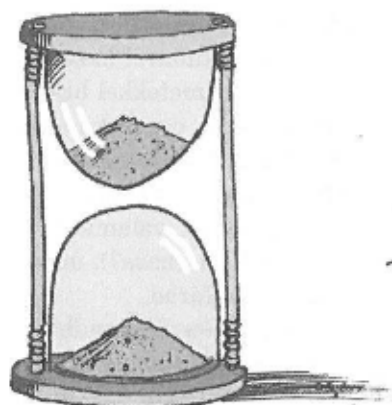
NAGYAPA

*„a betyár mindenségüt”
(Szilágyi Domokos)*

Nagyapát nem kell,
Nagyapát nem lehet betakarni.
Nagyapa éjjel kel,
Nagyapa borogat,
 tálakat tör,
 ágyneműt szállít,
 villanykapcsolót szerel
 le.
Nagyapa mond,
Nagyapa beszél függéstelenül össze.
Nagyapa ajtót rángat,
 ajtót, kaput nyit,
Nagyapának ajtót, kaput nyitnak.
Nagyapa elindul -
Nagyapa nincs otthon.
Nagyapa otthonról haza készül,
s közben németekkel harcol,
oroszokat lő, oroszok lőnek,
rég barátok követelőznek.
Mire Nagyapa visszatér
- valahonnan, valamiért,
de nem haza (haza?), mert nincs otthon! -,
Nagyapa elfárad,
Nagyapa fekszik csendben.
Nagyapa nem ismer senkit,
és betakarni sem hagyja magát,
mert ő most messze, messze,
ahol az árnyak nyugodni hagyják őt.

TÁJHASONLAT

Ez itt a táj.
(Tájhasonlat?)
Egek, hegyek
sok ösvénnyel,
fával, fákkal.
Amott egy ház.
Később házak.
Ajtók. Ablak.
De nem nyílnak.
Mégis jönnek -
jönnek sokan,
jönnek ketten.
Jönnek honnan?
Jönnek miért?
Árnyuk, ha van.

Selejt